

Alles van waarde is weerloos.

Deze zin van Lucebert staat sinds de jaren 80 nabij Station Rotterdam Blaak in grote neon-letters op de dakrand van de Willem de Kooning academie. Ik moet er honderden keren langs zijn gereden en altijd was ik ontroerd door de waarheid van deze woorden. En ik denk eraan wanneer ik beelden zie van kindermishandeling, dierenleed, het systematisch vernietigen van het regenwoud, de olieramp in de Mexicaanse golf.

De mens is onderdeel van een ecosysteem dat volledig uit balans is en in hoge snelheid door de mens wordt vernietigd en daarmee vernietigen wij onze eigen habitat. Het klimaatprobleem, het milieu, de energie- en olieramp, niemand die hierover vragen stelde tijdens de verkiezingen. Duurzame energie, volgens mij een van de belangrijkste onderwerpen waar we het over zouden moeten hebben omdat het gaat over onze toekomst op de lange termijn, komt sporadisch aan bod, terwijl het eigenlijk het centrale onderwerp van de verkiezingen had moeten zijn. Je lost er op termijn de wereldwijde energiecrisis mee op, het helpt klimaatverandering tegen te gaan, het vermindert de kans op olierampen, het creëert werkgelegenheid, het heeft de potentie om uit te groeien tot een miljardenindustrie, net zoals de IT sector in de jaren negentig, het stimuleert innovatie en wetenschappelijk onderzoek.

Het gaat er over dat we altijd alles terug brengen tot economie, tot cijfers. Grotere kwesties blijven daardoor buiten beeld. Het herstellen van het ecosysteem had in ieder partijprogramma bovenaan moeten staan. Dat is de realiteit. En die realiteit wordt onder het tapijt gebezemd omdat onpopulaire berichten het slecht doen bij de kiezers.

Een levensgevaarlijk bezwaar, dat 'Matrix'-achtige vormen aanneemt, is dat de wereld voor heel veel mensen alleen nog bestaat op televisie en dat heel veel op televisie in scène wordt gezet. De werkelijkheid op televisie wordt meer en meer met fictiemiddelen benaderd door mensen als protagonisten tegenover elkaar zetten. Zo maak je drama, het zijn middelen om het onderwerp spannend te maken. De kern van drama is conflict en tegenovergestelde personages en daar is televisie voortdurend naar op zoek en dat staat haaks op de harmonie en het herstel van de balans. Wanneer de

VVD tijdens de formatie zegt: 'ik ben blij dat we het met elkaar eens zijn, zegt de journalist: 'ik ben niet zo blij dat iedereen het met elkaar eens is', want dan wordt er geen interessante televisie gemaakt. Het is een treurige waarheid maar verdraagzaamheid verkoopt niet. Verstandige mensen zijn niet interessant voor televisie want die zijn saai, oplossingen en goed nieuws zijn niet interessant, problemen wel, overeenstemming niet. Alleen mensen die stevig vanuit een agressief ego reageren overleven in medialand. Iemand als Cohen, een uiterst slimme man en goed bestuurder wordt afgerekend op zijn intelligentie en beschaafdheid omdat het hem onzeker doet overkomen. Het charisma en de rappe tong van een politiek leider op televisie wordt verward met de validiteit van zijn argumenten. Hoe beter je overkomt, hoe beter je partijprogramma wel zal zijn, met andere woorden degene met de grootste bek trekt aan het langste eind. Het heeft weinig te maken met goed leiderschap en alles met 'wie is het populairste jongetje van de klas'.

Het wordt tijd dat er in de politiek en de media meer plaats wordt gemaakt voor mensen die handelen vanuit wat hun hart hen ingeeft met een oog voor het grote geheel. Geen grote ego's die erop uit zijn de grootste partij te worden met populistische praat maar dat er plaats komt voor mensen die werkelijk verstandig nadenken over de wereld. Dit alles vraagt om bewustzijnsontwikkeling. Bewustzijnsontwikkeling houdt in dat we verantwoordelijkheid nemen voor zowel het geluk als de ellende in ons leven en de uitdaging oppakken er werkelijk iets aan te gaan doen. Het is noodzakelijk omdat het leidt naar holistisch denken en oog voor het grote geheel. Oude waarheden maken plaats voor nieuwe waarheden. Nieuwe waarheden zijn hard nodig in deze tijd: Duurzaamheid tegenover eigen portemonnee eerst. Herstel van het ecosysteem tegenover eigen portemonnee eerst. Deze uitdaging aangaan geeft vrijheid en zelfvertrouwen. Ook dat nog es. We leven niet in een economische crisis, we leven in een humanistische crisis en een wereldwijde milieuramp die zijn omvang nog niet heeft laten zien in de voortuin van de gemiddelde Nederlander en wanneer dat het geval is, is het te laat. Maar dat zijn onpopulaire berichten dus daar hoor je niemand over.

Transformeren naar holistisch denken is de sleutel. Zorg dragen voor een duurzaam gezond en evenwichtig ecosysteem is van essentieel belang voor onze overleving op

aarde. Een radicale innerlijke transformatie en het overgaan naar een nieuw bewustzijnsniveau zouden weleens onze enige echte hoop kunnen zijn voor de oplossing van de huidige wereldcrisis, die is teweeg gebracht door de dominantie van het westerse paradigma. In de nieuwe kabinetsformatie stel ik voor een ministerie voor het herstellen van de balans en de vrede.

De mens is de wortel van alle kwaad. Nog preciezer de mens die overdadig mensen fokt. De onstuitbare mensenvloed zal alles vernietigen. "Duurzaam "produceren en minimaal consumeren zullen uiteindelijk niet helpen. Eenvoudige rekensommetjes tonen dat aan. Het idee is ook simpel: waar een mens staat kan geen boom groeien. Nieuwe technieken kunnen geen soelaas bieden. Zolang het onderwerp "overbevolking" taboe is wordt het gevaar niet onderkend, laat staan dat er over een oplossing gedacht wordt. Kortom lief praten over leefomgeving doet jezelf misschien goed maar het helpt niets. Sterker nog, het doet eigenlijk alleen maar kwaad omdat het de aandacht afleidt van het echte en onomkeerbare probleem.